

Rozsudek Nejvyššího soudu SSR ze dne 16.12.1976, sp. zn. 4 Tz 205/76, ECLI:CZ:NS:1976:4.TZ.205.1976.1

Číslo: 16/1978

Právní věta: Zákazu reformácie in pelus v zmysle § 314g odst. 2 Tr. por. platí aj pre odvolací súd pri rozhodovaní o odvolaní prokurátora proti rozsudku samosudcu v neprospech obvineného.

Soud: Nejvyšší soud SSR

Datum rozhodnutí: 16.12.1976

Spisová značka: 4 Tz 205/76

Číslo rozhodnutí: 16

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Trestní příkaz, Zákaz reformace in peius

Předpisy: 141/1961 Sb. § 314e odst. 1
§ 314g odst. 3

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Na základe sťažnosti pre porušenie zákona, ktorú podal generálny prokurátor SSR, Najvyšší súd SSR zrušil rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 23. júla 1976 sp. zn. 7 To 367/76 a Krajskému súdu v Banskej Bystrici prikázal, aby vec znova prerokoval a rozhodol.

Z odôvodnenia:

Na základe návrhu okresného prokurátora v Prievidzi na potrestanie obvineného M. S. Okresný súd v Prievidzi vydal 30. januára 1975 trestný rozkaz sp. zn. 2 T 103/75, ktorým bola vyslovená vina obvineného za prečin proti majetku v socialistickom a osobnom vlastníctve podľa § 3 odst. 1 písm. c) zákona č. 150/1969 Zb. na tom skutkovom základe, že 27. novembra 1974 v Prievidzi v reštaurácii Semafor skonzumoval jedlo a nápoje v hodnote 52 Kčs, hoci vedel, že nemá finančné prostriedky a 28. novembra 1974 v reštaurácii Hviezda skonzumoval potraviny v hodnote 78 Kčs, čím spôsobil Reštauráciám PR v Prievidzi škodu v sume 130 Kčs. Za tento prečin bol obvinenému podľa - 3 odst. 1 cit. zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní dvoch mesiacov v druhej nápravnovýchovej skupine.

Proti tomuto trestnému rozkazu podal obvinený M. S. v zákonnej lehote odpor a v dôsledku toho okresný súd prejednal vec na hlavnom pojednávaní 26. novembra 1975 a vyniesol rozsudok, ktorým pri nezmenenom skutkovom stave a pri nezmenenej právnej kvalifikácii uložil obvinenému trest nápravného opatrenia v trvaní dvoch mesiacov so zrážkami 25 z odmeny patriacej obvinenému za

prácu v prospech štátu; zmenu zamestnania súd nenariadil.

Na základe odvolania okresného prokurátora proti tomuto rozsudku okresného súdu Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom z 23. júla 1976 sp. zn. 7 To 367/76 zrušil prvostupňový rozsudok podľa § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 Tr. por. vo výroku o treste a podľa § 259 odst. 3 Tr. por. uložil obvinenému trest odňatia slobody v trvaní šiestich mesiacov v druhej nápravnovýchovej skupine.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal generálny prokurátor SSR sťažnosť pre porušenie zákona, v ktorej vyslovil, že napadnutým rozsudkom bol porušený zákon v ustanovení § 314g odst. 2 Tr. por., lebo krajský súd uložil prísnejší trest, než aký pôvodne obvinenému uložili trestným rozkazom.

Najvyšší súd SSR preskúmal na základe tejto sťažnosti pre porušenie zákona podľa § 267 odst. 1 Tr. por. napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že došlo k porušeniu zákona v neprospech obvineného v ustanovení § 314g odst. 3 Tr. por.

Podľa § 314 odst. 3 Tr. por., ak v dôsledku načas podaného odporu proti trestnému rozkazu rozhoduje samosudca na hlavnom pojednávaní, nesmie obvinenému uložiť prísnejší trest, než aký mu uložil trestným rozkazom, iba že by sa skutkový stav na základe dokazovania podstatne zmenil.

V posudzovanom prípade sa skutkový stav na základe dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní v ničom nezmenil.

Preto krajský súd, ktorý rozhodoval o odvolaní okresného prokurátora podaného v neprospech obvineného a ktorý uložil obvinenému prísnejší trest, než aký mu bol uložený trestným rozkazom, porušil zákon v ustanovení § 314g odst. 3 Tr. por. v neprospech obvineného.

Zákaz reformationis in peius zakotvený v tomto zákonnom ustanovení a určený pre samosudcu na hlavnom pojednávaní, platí totiž aj pre odvolací súd. Vo vzťahu k obidvom súdom je založený na tej skutočnosti, že podľa § 314e odst. 1 Tr. por. v konaní o prečinoch možno vydať trestný rozkaz len na návrh alebo so súhlasom prokurátora, pričom návrh alebo súhlas prokurátora sa musí vzťahovať aj na druh a výmeru trestu, ktorý sa má trestným rozkazom uložiť. Preto prokurátor nemá proti trestnému rozkazu opravný prostriedok. Z toho treba vyvodiť, že ak sa návrhu prokurátora na vydanie trestného rozkazu vyhovel, nemôže sa – za predpokladu, že sa skutkový stav podstatne nezmenil – účinne domáhať ani pred odvolacím súdom, aby bol obvinenému uložený prísnejší trest, než aký navrhol sám v návrhu na vydanie trestného rozkazu. Preto ani odvolací súd nemôže v takomto prípade uložiť obvinenému prísnejší trest, než aký mu bol uložený v trestnom rozkaze. Zákaz reformácie in peius v zmysle § 314g odst. 3 Tr. por. platí teda nielen pre samosudcu na hlavnom pojednávaní, ale pre celé konanie, ktoré nasleduje po podaní odporu. Inak by tento zákaz stratil zmysel.